

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina . . . . . L. 1.000
Letna naročnina . . . . . L. 2.000
Letna inozemstvo . . . . . L. 3.000
Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XVI. - Štev. 44 (817)

Gorica - četrtek 29. oktobra 1964 - Trst

Posamezna številka L 40

Bolezen modernega človeka PO SPREMENBAH V MOSKVI

Nedavno smo brali v našem tukajšnjem časopisu izraženo neko nezadovoljnost nad tem, da namerava vodstvo slovenskega oddelka tržaškega radia spremeniti svoj popoldanski in večerni urnik tako, da bi se oddaje pričele in končale eno uro prej ko doslej, da bi se torej zaključile ob 10.30 zvečer. Ti poslušavci našega radia so zaskrbljeni, da bodo morali že ob 10 in pol v posteljo ali pa poslušati druge postaje, ker da je človek po trudu polnem dnevu prav potreben poslušati nekaj glasbe ali dramatskih prizorov tja do enajste in pol ali do polnoči.

Tako nekako se pritožujejo in izražajo s tem miselnost velikega dela naših poslušavcev in precejšnega dela sedanega naprednega sveta. Zanimivo in skoro nedoumljivo dejstvo, da je sedanemu človeku dan prekratek in ga mora podaljšati tja do polnoči. In to v dobi vsakršnih strojev, ki pomagajo človeku delo hitro izvršiti, in v dobi socialnega napredka, ki je skrčil delovni urnik, kar se le da. Pa ne samo možu, ki dela s krampom, ampak tudi izobražencem, ki delajo z uma svetlim mečem, je postal dan prekratek. Saj smo že nekajkrat brali, da so voditelji parlamentarnih skupin in ministri zborovali vsi noč in šele proti jutru dali svoje predloge na glasovanje.

Tak je velik del sedanega kulturnega sveta. Iz te miselnosti izvira vsa ta zaskrbljenost in protest proti nameravane- mu skrcenju večernega radijskega programa. Jaz tem zaskrbljenim poslušavcem našega radia prav nič ne zamerim; sem za svobodo in vsakdo lahko izrazi svoje mnenje. Seveda jaz tudi. Zavedam se, da plavam zadrževno proti sedanji kulturni struji. Pa nič ne de, saj gre za stvar, od katere bo lahko v precejšnji meri odvisna bodočnost našega majhnega naroda. Da se resnica prav spozna, bo dobro čuti dva zvana. In tudi apostol Pavel je svetoval kristjanom v Solunu: Vse preskušajte, kar je dobro, tega se držite (1 Thes 5, 21).

Predvsem tožim, kakor je tožil v starih časih trpeč Job, ker so ljudje noč spremenili v dan (Job 17, 12). Ne cele noči, ampak precejšen del noči. Moderna nadkultura, sad tehničnega napredka, nam je poleg drugega prinesla še to zanimivost, da se človek okoli devete ure zvečer nekako zbudi in zaživi svoje pravo življenje, ki ga potem živi tja do polnoči ali kaj čez.

Kaj naj porečem k temu pojavu? To porečem, da je ta pojav proti naravnemu redu, po katerem je dan za delo in noč za počitek. Ta naravna postava velja za človeka in za mnoga druga živa bitja na zemlji. So pa nekatere zverine, ki imajo drugačen urnik: čez dan leže v svojih brlogih, ko pa nastopi noč, gredo ven na svoje lovsko delo.

Vendar nočem pretiravati v nobeno smer. So velika javna dela, n. pr. plavži, železnice in druga, ki se z nočjo ne dajo prekiniti. Isto se lahko pojavi v zasebnem življenju, ko imaš n. pr. bolnika v hiši ali pa nujno delo, ki se mora do jutra končati. A dokler se javna nočna dela vrše po nekaterih turnusih delavskih skupin in dokler je tisto nujno domače delo samo izjema, nič hudega. Če pa izjema postane pravilo in tisto pozno posedenje pred radijem ali televizijo preide v družinski dnevni ali nočni red, potem je pa to proti naravi, ki ne more imeti dobrega in trajnega uspeha. Vsak vester zdravnik vam bo to potrdil in še to bo pristavil, da so prav tiste predpolnočne ure najbolj dragocene za počitek človeškega organizma.

Morda se pa kdo boji, da bi zaostal v splošni omiki, če ne bo vsak večer poslušal novih literarnih proizvodov. V tolažbo mi rečem: vse to lahko zveš iz dobrih znanstvenih in leposlovnih revij, sicer mesec pozneje, pa bolj zrelo. In povrh še to: če bomo šli vsako jutro ne zaspani ampak sveže spočiti vsak na svoje poklicno delo in ga vestno vršili, bomo kulturno stanje naroda nemalo dvignili.

Moderna kultura nam je poleg raznih

uočnosti prinesla tudi neudobnost, ki ji pravimo nervoznost. Skoro obupno, kaj je danes živčno bolnih ljudi. Medicinska veda je skorajda ukrotila jetiko, zna izdatno pomagati v pljučnici in dela čuda na operacijski mizi. Le živčno zdravstveno stanje se ni zboljšalo in umobolnice so postale premajhne zaradi naraščanja števila pacientov. Živčno zdravega človeka bo treba kmalu iskati z lučjo pri belem dnevu. Veliko je tega kriv vse ta nenaravni način sedanega življenja, posebno v mestih in po tovarnah, ko vse ropoče in kot noro nekam hiti.

In glejte, človek, ki se zvečer vrne iz te norišnice domov (če ne gre morda rajši v kavarno) in je skrajno potreben mirnega oddiha, sede pred svoj radijski ali televizijski aparat, da mu te priprave še tri ure pridigajo, pojejo, svirajo, kriče in mrgolijo v vsakovrstnih slikah in prizorih, da se mu kar meša pred očmi. To je oddih sedanega človeka. Mar ni revež vreden pomilovanja?

Res pomilovanja je vreden, ker je bolan in ne ve, česa mu manjka. Neredko se sliši tarnati: vedno sem vprežen, dnevi opravki in skrbi me tlačijo, glava mi je težka; moram nekam, da se malo raztremem. To je bolezen in to je zdravniški recept sedanega človeka. Ne ve, česa mu manjka. Raztresenosti ni menda nihče potreben, pač pa smo vsi potrebni notranjega miru in zbranosti duha. To je veliko zlo našega časa, da so ljudje vse na zunaj, a nič na znotraj. Sedanji človek ne pride do tega, da bi se mirno zavedal, da živi, da bi trezno razmišljal, odkod prihaja in kam gre, kako se bliža koncu in ali ni morda vendarle nekaj na tem, kar se je kot otrok učil iz katekizma.

Se več, sedanega človeka je celó strah pred mirno samoto; te ne prenese, treba, da vedno krog njega nekaj ropoče. Boji se biti sam v mirnem kotičku in pogledati vase, kakšen je. Morda bi našel tam kak nered, morda bi zaslužil kako moralno odgovornost, morda bi, ojoj, začutil celo Boga. Teh strahov pa ne mara in je zato rajši v ropotu in nemiru ves dan in ves večer, dokler ne leže v posteljo. To je res huda bolezen.

Morda se sliši starokopitno, če rečem, da te bolezn, vsaj ne v tej meri, niso poznali naši predniki, ki so po trudu polnem dnevu v prijaznem družinskem krogu povečerjali, skupno odmolili in šli ob pametni uri k počitku. Nočem reči, da bi moralo biti danes vse tako, kakor je bilo pred petdesetimi ali pred sto leti, saj se v marsičem svet vedno spreminja. Nič pa se ni spremenil naravni red, ki določa dan za delo in noč za počitek. Nič se ni spremenila naravna postava, ki zahteva od človeka vsaj nekajkrat zbranost duha in misel na stvarnika, od katerega je tudi moderni človek docela odvisen.

Nič ne vem, iz kakšnih razlogov in s kakšnim namenom misli ali je mislilo vodstvo slovenskega radia pohiteti s svojim večernim programom za eno uro. Bodi kakorkoli, ne vidim v tem nič katastrofalnega za naše ljudi. Večerni urnik, to je zadeva, kateri bi morala javna oblast posvetiti več pozornosti iz socialnega in zdravstvenega vidika. Mislim, da bi tudi cerkveni krogi lahko nekaj pomagali.

Seveda je ta reč precej delikatna, ker ima nered že toliko tradicije za seboj, da sedanji rod prejšnjega reda niti ne pozna. Je pa tudi v resnici težavna, ker zahteva preureditev delovnih razmer in organizacijskega sistema, posebno pa ljubezen do domačega ognjišča in sploh čut moralne odgovornosti zase in za potomce. Če misli javna oblast pomagati s tem, da pomakne spomladni ure za 60 minut naprej, bo morda nekaj prihranila na elektriki; saj za to gre. Vsi pa vemo, da se bolezen sedanega časa ne da ozdraviti s tem, da s premikanjem ure sami sebe golufamo.

Tako sem povedal svoje mnenje. Pa brez zamere, prosim. Vse preskušajte; kar je dobro, tega se držite.

Jakob Ukmar, Trst

Odmevi in komentarji o zagonetni odstranitvi Nikite Hruščeva z vodstva sovjetske vlade in partije se še niso poglobili. Mnogo zmede in polemik je dogodek zlasti vzbudil med vodstvi komunističnih partij v zahodnih evropskih državah. Pa tudi voditelji Poljske, Madžarske, Romunije, celo Češko-slovaške in Vzhodne Nemčije niso dejstva kar tako dogmatično sprejeli. Svoje nezadovoljstvo so izrazili s tem, da so v očitnem nasprotju z uradno kremeljsko linijo pohvalili Hruščeva in njegovo delovanje. Edinole Bolgarija se je brez komentarja uravnala z moskovsko linijo.

Najbolj prizadete pa se čutijo italijanski in francoski komunisti, ker niso bili predhodno niti najmanj obveščeni, kaj se za kremeljskimi kulisami pripravljalo. Če pomislimo, da sta francoska in italijanska komunistična partija najbolj močni na Zahodu, si lahko predstavljamo, kako hud udarec so doživeli njuni voditelji. Brž ko je vodstvo KPI zvedelo o spremembah v Sovjetski zvezi, je sklicalo osrednji odbor in o tem več dni razpravljalo. Končno so prišli do sklepa, da pošljejo v Moskvo delegacijo, katere glavna naloga bi bila zahtevati od sedanjih sovjetskih voditeljev podrobnejša pojasnila o obtožbah na račun Hruščeva. Delegacijo vodi poslanec Berlinguer in je v terek že odpotovala proti Moskvi. V tozadnem sporočilu osrednjega odbora je sicer med drugim rečeno, da se bo odposlanstvo zadržalo v Moskvi do 7. novembra, ko bodo tam proslavile oktobrske revolucije. Toda to je samo pretveza. Dejstvo, da so tako naglo poslali delegacijo v Moskvo, priča o kritičnem stanju, v katerem so se znašli italijanski komunisti.

Da so se italijanski komunisti znašli v taki zadregi, so največ sami krivi. Tudi Nennijevi socialisti jim očitajo, da niso črhili niti besedice, ko je Hruščev na isti način, kot so drugi sedaj njega, likvidiral Malenkova, Molotova in Kaganoviča, ter v krvi zadušil ljudsko vstajo na Madžarskem.

MNENJE DRUGIH PARTIJ

Najbolj ostre reakcije je odstranitev Hruščeva izzvala pri partijah v severnih evropskih državah. Glasilo norveške komunistične partije »Friheten« je pisalo takole: »Spet smo presenečeni spričo dejstva, da so se take stvari dogajale več let in da ni bilo slišati

niti besede kritike ter da ni nihče storil ničesar, da bi se te napake popravile. Nemogoče je, da bi vse to odkrili v treh dneh. Hruščev je imel kot voditelj nedvomno dobre in slabe lastnosti. SZ je v njegovem obdobju napravila velike korake na poti napredka. Hruščev ni zaslužil, da bi ga povzdignili na piedestal nezmotljivosti, ni pa tudi zaslužil, da se vrže med smeti. Tisti, ki niso opazili njegovih napak in slabih lastnosti, nosijo največjo odgovornost.«

Glasilo švedskih komunistov »Ny Dag« pravi, da je način, s katerim je bil Hruščev zamenjan, »protiustaven in da pušča človeku grenak okus v ustih. — Potem ko sta XX. in XXII. kongres KPSZ obračunala s stalinizmom, je zunanaj Sovjetske zveze prevladalo mnenje, da sodijo v preteklost metode, ki so jih novi voditelji uporabili, da so odvzeli oblast Hruščevu. Sedaj se je pokazalo, da je bilo to mnenje zgrešeno.«

ODMEVI V BEOGRADU

Spremembe v Sovjetski zvezi so največ zaskrbljenosti izzvale v Beogradu. To pa iz povsem razumljivih razlogov, kajti v Hruščevu

De Gaullov ultimatum SET-u

»Če ne bo še v tem letu prišlo do uskladitve kmetijske politike, kakor je bilo dogovorjeno, bo Francija prenehala sodelovati v Skupnem evropskem tržišču.« — To izjavo je dal francoski minister za informacije Peyrefitte brž po vrnitvi predsednika De Gaulle s potovanja po deželah Latinske Amerike.

V začetku je zgedalo, da gre za pravi ultimatum ostalim petim državam članicam SET-a. Toda iz pojasnil, ki jih je naknadno dala pariška vlada, izhaja, da je Francija s tem hotela le vzpodbuditi ostale države, naj se pogajanja o kmetijskih pridelkih premaknejo z mrtve točke. Kot znano so tozadnja pogajanja v teku v Bruslju in dejansko niso še zaključena. — Namen francoskega ultimata je predvsem notranje politične narave. Pariška vlada bi hotela namreč zadovoljiti svoje nezadovoljne kmetovavce, ki ne morejo vnovčiti svojih pridelkov po realni gospodarski ceni. Izhod iz te zadrege vidi v sprostitvi trga s kmetijskimi pridelki, ki imajo sedaj zaprta vrata zlasti v Zahodno Nemčijo. Slednja namreč štiti svoje kmetijstvo z omejitvijo uvoza tujih kmetijskih pridelkov.

KAJ JE S HRUŠCEVOM?

Čeprav je preteklo že 14 dni od odstopa Hruščeva, ni o njegovi usodi še nič znanega. Nekateri pravijo, da živi izoliran v nekem stanovanju, drugi pa, da se zdravi v neki kliniki. Pravijo, da so ga zadnji dogodki zelo prizadeli. — Vsekakor je vsa zadeva z njim zelo tragična, če mu ne dovolijo v javnost. Glavni tajnik OZN U Tant je pozval nove kremeljske gospodarje, naj dovolijo Hruščevu, da pred javnostjo razloži svojo obrambo.

Sovjetsko ljudstvo je na umik Hruščeva reagiralo na edini način, ki jim je možen: z brezbriznostjo do novih gospodarjev. Iz Moskve poročajo, da so morali prekiniti sestanke po tovarnah in drugih državnih ustanovah, na katerih so pojasnjevali nedavne spremembe v vodstvu SZ, ker da ni nihče pokazal zanje zanimanja. Tudi »Pravda« je omilila napade na Hruščeva zaradi negativnih odmevov v komunističnih partijah tako zahodne kot vzhodne Evrope.

Poraz komunistov pri FIAT

Pri volitvah za obnovo notranjih komisij v podjetjih FIAT v Turinu so socialkomunistični sindikat (CGIL) utrpeli znatno izgubo glasov. Istotako so občutno nazadovali v tovarnah Lancia. Kot je razvidno iz spodnje razpredelnice, so pri Fiatu nazadovali od 25.424 na 18.840 ali od 29,2% na 22,1%. (Pri Lancia pa od 2.475 na 2.101). Močno so napredovali demokratski sindikat Sida in Uil, medtem

ko je CISL rahlo nazadovala v glasovih, a ohranila število predstavnikov.

Poraz komunistov je toliko bolj pomemben, ker gre za vodilna italijanska podjetja, ki so zaradi neugodne gospodarske konjunktore skrajšala delovni urnik. Kljub vsej propagandi, se je delavstvo odvrnilo od njih. — Izidi volitev pri Fiat-u in Lancia so imeli velik odmev v italijanskih političnih krogih.

IZID VOLITEV PRI FIAT

	1964			1963		
	Glasovi	Odstotki	Sedeži	Glasovi	Odstotki	Sedeži
SIDA	27.479	32,3%	70	22.897	26,3%	65
UIL	23.636	27,7%	65	22.070	25,4%	60
CISL	13.377	15,7%	33	14.596	16,8%	32
CGIL	18.848	22,1%	34	25.424	29,2%	43
CISNAL	1.871	2,2%	—	1.976	2,3%	2

Koncilski očetje in osnutek št. 13

Cerkev nima strahu pred številko tujca kot toliko vraževnih ljudi današnjega časa. Prav nasprotno! Ravno najbolj aktualni osnutek II. vatikanskega cerkvenega zbora »Cerkev v sodobnem svetu« nosi to številko.

Zaenkrat se razpravlja o osnutku na splošno in se ne vstopa v podrobnosti. Gre za to, da se koncilski očetje seznanijo o sodobnih problemih, do katerih Cerkev mora prejeti ali slej zavzeti stališče, če bo hotela uspešno vršiti svoje poslanstvo.

Podrobno razpravljanje o tem osnutku pa bo nedvomno vzelo mnogo časa. Zato vlada na koncilu med očetji prepričanje, da prihodnje leto verjetno ne bo zasedanja, da se da tako raznovrstnim komisijam dovolj prilike pripraviti vse potrebno za dokončno glasovanje. Tako mnogi menijo, da se bo 4. zasedanje pričelo šele čez dve leti, t. j. leta 1966. Kakor je že znano, se bo letošnje 3. zasedanje zaključilo 21. novembra.

Veliko pozornost je vzbudil v četrtek 22. oktobra s svojimi izjavami westminstrski nadškof iz Londona msgr. Heenan. Poudaril je, da bi morali pri osnutku št. 13 sodelovati v prvi vrsti izvedenci kot so to dušni pastirji, zakonci, znanstveniki, ne pa osebe, ki so morda vse življenje preživele brez pravega stika z resničnim življenjem. »Bilo bi pogubno — je dejal — razpravljati o kompliciranih sodobnih problemih površno in z naglico.« V zvezi s tem je kritiziral besede osnutka, ki se nanašajo na omejevanje rojstev in se glase: »Glede omejevanja rojstev že obstajajo nekatere konkretne rešitve, druge pa se smejo v bodočnosti pričakovati.« Nadškof Heenan je dejal, da so take izjave nevedne koncila, ker so neresne in frazarske.

Razumljivo zato, da tako zunanji svet kakor tudi znotraj Cerkve katoličani sami z velikim zanimanjem sledijo tem razpravljanjem. Kako pomemben je ta osnutek za rast in bodočnost Cerkve, je pokazal že prvi dan debate, saj se je k besedi oglašilo 8 kardinalov, kar je vzbudilo zaudenje celo med samimi koncilskimi očetji.

RAZPRAVLJANJE O KOMUNIZMU

Tudi glede komunizma so nekateri koncilski očetje vztrajali, da se Cerkev ne sme bati obsoditi ga. Napačno je videti v njem samo politično-gospodarski sistem. Komunizem je zmotna ideologija, ki negativno vpliva na družbo. Zato je treba jasno povedati, da sta krščanstvo in komunizem absolutno nezdružljiva.

V zvezi s tem se je oglašil k besedi tudi ljubljanski nadškof dr. Jožef Pogačnik. Utemeljeno je poudaril, da je brezboštvo doma prav tako na Zapadu kot na Vzhodu, da ga pospešuje pomanjkanje socialnega čuta in marsikje tudi krivično postopanje z manjšinami, ki iščejo nato zaslonbe v ateističnih organizacijah in gibanjih. Nj dovolj samo objavljati lepa pastirska pisma z bleščecimi frazami; treba je storiti mnogo več: pospeševati socialno pravičnost, skrbeti za porazdelitev nepravilno nakopičenih dobrin in vse to ravnanje podpreti z molitvijo in pokoro.

V zvezi s študijem papeških okrožnic je dr. Pogačnik dejal, da »so jugoslovanski oblastniki preštudirali encikliko "Mati in učiteljica" prej in bolje kot mi sami.«

SKOFJE IZ KOMUNISTIČNIH DEŽEL NA KONCILU

Naj še kot kronisti omenimo, kako je s škofi, ki so prišli iz dežel s komunističnimi režimi.

Jugoslavija je edina komunistična država, ki je dala potno dovoljenje vsem svojim škofom. Trenutno je v Rimu 23 jugoslovanskih škofov, pet pa jih je zaradi bolezni ali visoke starosti ostalo doma.

Ceškoslovaški koncilski očetje so smeli vzeti s seboj le vsak po 15.000 lir italijanske vrednosti denarja. Ker je jasno, da bi ta vsota zadostovala komaj za nekaj dni bivanja v Rimu, je Sveta stolica prevzela vso materialno skrb zanje. Enako ugodnost uživajo madžarski koncilski očetje.

Prvikrat je na sedanjem koncilu navzoč tudi kak bolgarski škof. Je to Simeon Kokov iz kapucinskega reda, generalni vikar v Sofiji.

Arhimandrit Scrima o pomenu sedanjih koncilskih zasedanj

Drugi vatikanski koncil in sestanek papeža Pavla VI. s patriarhom Atenagorom v Jeruzalemu sta povzročila odločen preobrat v odnosih med pravoslavno in katoliško Cerkvijo. Tako je izjavil grško-pravoslavni arhimandrit Andreas Scrima v teku tiskovne konference, ki jo je imel v rimskem bivališču za afriške škofe. Glav-

Eden izmed štirih moderatorjev II. vatikanskega koncila kardinal Lercaro v razgovoru s svojim tajnikom p. Bugnijnem

ne značilnosti tega dogodka, tako je pripomnil govornik, so: skoro preroksa poživitev liturgičnega duha, odobritev tretjega poglavja osnutka o Cerkvi s proglasitvijo pravic škofovskega zbora in novo izražanje v duhu antične teologije. Arhimandrit Scrima je rektor grško-pravoslavne

cerkve v Rimu in prisostvuje koncilskim delom kot osebni predstavnik patriarha Atenagora.

Kardinal Suenens o svetniških procesih

Na enem letošnjih koncilskih zasedanj je belgijski kardinal Suenens predlagal, naj bi se spremenil postopek proglašanja blaženim in svetim. Ti procesi — je dejal kardinal — so postali predolgi in tudi predragi. Tudi se premalo skrbi, da bi se svetniški kandidati izbirali iz raznih plasti ljudi raznih narodov. V tem oziru vlada sedaj v Cerkvi izrazita pristranost. V zadnjih 250 letih je bilo med k svetnikom proglašeni 85% redovnikov in redovnic; to pač zato, ker imajo redovniki na razpolago tako gnotna kot upravna sredstva, da postopek za svojega kandidata pospešijo. 95% vseh svetnikov zadnjih 250 let pripada le trem narodom (italijanskemu, španskemu in francoskemu). Kaj res drugi narodi niso zmožni iz svoje srede vzgojiti svetnika? Zato je predlagal belgijski kardinal, naj bi se v bodoče narodne škofske konference bavile s svetniškimi procesi, sv. stolica pa naj bi te procese potrdila in proglašanje k blaženim ali svetnikom izvedla. Vendar naj bi se proglašali za splošne svetnike le taki, ki imajo res mednarodni pomen. Posamezni narodi pa naj bi imeli v svojem okviru možnost, da častijo kot blažene in svetnike tiste, ki so bili pomembni za njihovo versko rast in napredek.

Besede sv. očeta

na praznik Kristusa Kralja

Na praznik Kristusa Kralja je papež Pavel VI. imel popoldne govor, v katerem je poudaril velik pomen tega praznika v današnjem svetu. Verska svoboda in svoboda vesti morata imeti svoje središče v Kristusovi nadoblasti, iz katere izvira naše odrešenje. Zato ima tudi vsa svetna in cerkvena oblast svoje izhodišče iz Kristusove oblasti, kateri moramo biti neomajno pokorni. Povabil je vernike, naj molijo za srečen uspeh koncila, ki v teh dneh razpravlja prav o teh važnih vprašanjih.

Don Guanella

proglašen blaženim

Don Luigi Guanella, neutrudni branitelj in dobitnik ubogih in starih ter najbednejših izvržkov človeštva, je v nedeljo 25. oktobra nastopil svojo pot do oltarja. V baziliki sv. Petra je bil proglašen blaženim po 49 letih svoje smrti. Proglasitvi je prisostvovalo zelo veliko število članov njegove redovne družine guanelainov. Bili so to duhovniki in redovnice njegovih zavodov iz Sondria, Brindisija, Bologne, Cosenze, Trevisa, Beluna, Coma, Barija in Agrigenta. Vsi so z veliko ganjenostjo sledili besedilu proglašanja.

Popoldne je prispeval v vatikansko baziliko sv. oče Pavel VI., da se tu pokloni novemu blaženemu. Imel je tudi pomemben govor o božjem življenju in božji previdnosti v svetu. »Kristjan,« je dejal, »mora zaupati v božjo previdnost, a ne le slepo in z negativno pasivnostjo, temveč mora z božjo previdnostjo tudi sodelovati. Vse naše delo mora biti v skladu z božjo voljo.«

Palij nadškofoma

Pogačniku in Bukatku

V soboto 10. oktobra sta ljubljanski nadškof dr. Jože Pogačnik in beograjski nadškof Bukatko, skupaj z nekaterimi drugimi nadškofi prejela nadškofijski palij. Palij je poseben znak ali odlikovanje, poudoben štoli, ki ga nadškofje nosijo pri pontifikalni sveti maši.

Izšla je liturgična instrukcija

Izšla je liturgična instrukcija, ki jo je pripravila glavna liturgična komisija, katera skrbi za izvedbo liturgične konstitucije. Instrukcija je potrdil sveti oče 26. septembra. V veljavo bo stopila na prvo postno nedeljo prihodnjega leta. Instrukcija so povsod nestrpano pričakovali, da so končno dane enotne smernice za liturgične spremembe. — Zanimive bodo spremembe pri sv. maši. Odpadel bo v začetku vstopnih molitev psalm 42 (Judica me Deus), na koncu maše evangelij sv. Janeza in molitve po sv. maši. Oče naš se bo lahko molil alj pel v narodnem jeziku. Ko bo duhovnik obhajal, ne bo več naredil znamenja sv. križa.

SAYONARA - NA SVIDENJE V MEHIKI

XVIII. olimpijske igre v Tokiu na Japonskem so se preteklo soboto slovesno zaključile. Zaključni prireditvi je kljub deževnemu vremenu prisostvovalo 80.000 gledavcev.

Ko so se ekipe raznih narodov pod okriljem svojih zastav razporedile okrog častne tribune, je spregovoril Avery Brundage, predsednik Mednarodnega olimpijskega odbora. Zahvalil se je navzočemu japonskemu cesarju in japonskim oblastem za izkazano gostoljubje, nato pa vse navzoče atlete povabil, da se čez štiri leta zberejo na XIX. olimpijske igre v Mehiki. »Naj bi te igre,« je zaključil svoj nagovor, »bile za vse vir veselja in sloge. Olimpijska bakla naj gori skozi bodoča stoletja, vedno v korist človeštva.«

Nato so v olimpijskem stadionu ugasnile vse luči razen olimpijske bakle. Trije močni reflektorji so vrgli svoje svetle pramene na tri zastave: olimpijsko, japonsko in mehikansko. Zbor pevcev je zapel olimpijsko pesem. V tistem trenutku je začela olimpijska bakla ugašati, olimpijska zastava pa drseti z droga. Šest mornarjev jo je nato odneslo iz stadiona med ploskanjem množice in grmenjem topov. Istočasno pa je v neonskih lučih zablestel napis: »Sayonara (na svidenje) — znova se bomo videli v mestu Mehiki l. 1968.«

KAKO SO BILE KOLAJNE RAZDELJENE

Na letošnjih olimpijskih igrah je bilo podeljenih 504 kolajne: 163 zlatih, 167 srebrnih in 174 bronastih.

Najbolj so se izkazali Severnoamerikanci. Skupno so pobrali 90 kolajn, od teh 36 zlatih (dve več kot l. 1960 v Rimu). Sovjetski atleti so z ozirom na leto 1960 nazadovale. Tedaj so si pridobili 43 zlatih medalj, letos pa le 34. So pa tudi letos odnesli največ kolajn: 96 (leta 1960. — 103). Moskovska »Pravda« je že priobčila članek, v katerem zahteva, da se izvrši preizkava, kdo je pravzaprav kriv tega nazadovanja.

Japonci, ki so edini nastopili v vseh disciplinah, so zasedli častno tretje mesto. Dobili so 16 zlatih kolajn.

Nemčija in Italija imata vsaka po deset zlatih kolajn, vendar je Nemčija v celoti močnejša, ker si je pridobila 22 srebrnih in 18 bronastih kolajn, Italija pa le 10 oz. 7.

V celoti pa so Italijani uspeli ponoviti uspeh XVII. olimpijskih iger l. 1960 v Rimu. Tedaj so si priborili 13 zlatih, 10 srebrnih in 13 bronastih kolajn. V celoti se je letos olimpijskih iger udeležilo 178 italijanskih atletov in atletinj. Pokazali so, da so v kolesarstvu še vedno vodilni. Tudi

SEM TER TJA PO ITALIJI

Konglobacija plač

Ministrski svet je odobril zakonski osnutek o tako zvanem poenotenju plač državnih uslužbencev, v moči katerega se bodo vključile v osnovno plačo razne doklade. Zaradi tega se zviša trinajsta plača, odpravnina ter prejemki v slučaju bolezni. — Ta dalekosežna operacija bo državo stala okrog 903 milijard lir v štirih letih. Za povečanje letošnje trinajste plače bo šlo 67,5 milijard, za leto 1965 pa je predviden strošek 204,5 milijard lir, 328,5 v letu 1966 ter 342,5 v letu 1967.

Ob zaključku beneške bienale

V Benetkah se je pred kratkim zaključila 32. bienalska razstava.

Najdražje kupljeno delo je bilo »Cena 2« Zoltana Kemenyja, za katerega so kupci plačali 15 milijonov in pol lir. Italijanski umetniki so prodali 110 svojih del, tuji pa 259. Izmed 3168 razstavljenih del jih je bilo naprodaj le polovica, ker je bila druga polovica last raznih muzejev in umetniških galerij.

32. beneška bienala pa ima še neko drugo posebnost. Sla je v zgodovino kot »bienala škandalov«. — Nič kaj lepo spričevalo za dvajseto stoletje in njene umetnike.

Zračna pošta

Minister za pošto Russo je v svojem govoru, ki ga je imel v nedeljo v Cremoni ob otvoritvi nove poštnice palače še posebno poudaril veliko važnost zračne pošte. S 6. novembrom bodo vzpostavili po vsej državi, in ne samo med glavnimi mesti, zračno poštno službo. Tudi mesta in večja naselja, ki nimajo lastnih letališč, bodo povezana z najbližnjimi letališči z najprimernejšimi sredstvi: z železnico, avtobusi, motornimi vozili. Minister Russo je izjavil, da je zračna služba, ki se je v državi

so se zelo postavili z Menichellijem v talni telovadbi.

Jugoslovani so z ozirom na leto 1960 — največ po zaslugi Slovenca Mira Cerarja — napredovali. Odnesli so pet kolajn: dve zlati, eno srebrno in dve bronasti (l. 1960 eno zlato in eno srebrno). Silno so razočarani nogometaši. Poročila vedo povedati, da so bili nekateri — seveda vsi ne Slovenci — izredno nedisciplinirani in samovoljni.

NEKAJ STATISTIKE

Doseženi je bilo 33 novih svetovnih rekordov (7 v lahki atletiki, 13 v plavanju in 13 v dviganju uteži). Združene države so pakazale izredno nadmoč v lahki atletiki in plavanju, Sovjetska zveza v dviganju uteži, Italijani kot že rečeno v kolesarstvu. Zelo so napredovali Madžari; od šest zlatih kolajn v letu 1960 so se povzpeli na deset. Bili so tudi zmagovavci v peteroboju, water-polu in nogometu. V košarki so zmagale ZDA, v hokeyu na travi pa Indija. Francozi so letos le malo pomenili, če izvzamemo nekaj uspehov v sabljanju (1 zlata kolajna, 8 srebrnih, 6 bronastih).

Od posameznikov so se odlikovali zlasti črnci iz ZDA Bob Hayes v teku na kratke proge, Peter Snell iz Nove Zelandije v teku na 800 in 1500 m ter Abesinec Abele Bikila, ki je prvič v zgodovini olimpijskih iger ponovno zmagal v maratonu. Edinstven uspeh je zabeležila tudi Avstralka Dawn Fraser, ki je tretjič zapovrstjo (leta 1956, 1960 in 1964) zmagala v plavanju na 100 m prosto.

Naj še omenimo, da so bile letošnje olimpijske igre prvič v zgodovini odigrane v kaki azijski državi. Kljub dostikrat slabemu vremenu so se ves čas brezhibno razvijale. Opazovavci pravijo, da nikjer niso ljudje do sedaj tako doživljali iger kot prav na Japonskem. Prav v vseh panogah so gledavci pokazali veliko zanimanja in bili navzoči v velikem številu.

Nj manjkalo, kot vsakič po zadnji svetovni vojni, tudi takih iz komunističnih držav, ki se po končanih igrah niso hoteli več vrniti domov. Letos so se pravice političnega azila poslužili trije madžarski atleti. Japonske oblasti so jih temeljito zaslišale, preden so jim dovolile odhod v ZDA, kjer se ti atleti nameravajo naseliti. Ko so se prepričale, da so se prostovoljno odločili za pot svobode, jih je vzela policija iz Tokia pod svojo zaščito in pospremila do letališča. 24-letni Andras Toro, ki je zasedel četrto mesto v tekmovanju s kanoo, se je na stopnicah še enkrat ozrl na zbrano množico, ki mu je mahala v slovo in vzkljnil: »Sedaj sem resnično srečen! Pozdravljeni!«

— ak

začela dne 1. oktobra, dala najboljše rezultate. — Italija je ena prvih držav, ki je vpeljala sistem zračne pošte. Nadalje je objubil, da bo poskrbljeno za mehnično razdelitev poštnih pošiljk, kar bo zelo olajšalo delo poštnih uradnikov in predvsem omogočilo hitrejšo dostavo pošte. V načrtu je tudi motorizacija pismonoš, kar bo prišlo v poštev zlasti za obširnejša področja vaških pismonoš.

Upajmo, da bodo po vseh teh izboljšanjih prenehale pritožbe o netočnem in zakasnelem dostavljanju pošte, zlasti še časopisov.

Filmske predstave

so manj obiskovane

Demokristjani, socialisti, socialdemokrati in republikanci so v poslanski zbornici predložili predlog o znižanju državnih pristojbin na vstopnice za filmske predstave. Svoj predlog so utemeljili z dejstvom, da se je obisk filmskih predstav v lanskem letu znižal za 31 milijonov vstopnic, v primeri z letom 1955 pa za 122 milijonov. Predlagali so, naj bi se vstopnice znižale na raven, ki je bila v veljavni leta 1959. Danes odpade na vsakih 100 lir vstopnine 22 lir državi, na 400 lir pa kar 200 lir.

Prihodnje leto

bo stopila v veljavo legalna ura

S prihodnjim letom, in sicer od 30. aprila polnoči pa do polnoči 30. septembra bo v veljavi legalna ura. Kazalce na uri bo treba premakniti za 60 minut naprej. Ura bo tako kazala že eno čez polnoč; 30. septembra pa bo ob polnoči kazala 23. uro. Legalno uro je odobrila notranja komisija v poslanski zbornici in bo odslej vedno v veljavi v poletnih mesecih. S tem računamo, da bo država prihranila na električnem taku od 8 do 10 milijard lir.

Misijonska prireditve v Katoliškem domu „Memorial M. Filej“ 1964

Znova je goriška katoliška mladina pokazala svojo delavnost, ko je na praznik Kristusa Kralja, v nedeljo 25. oktobra, pripravila v Katoliškem domu lepo uspešno misijonsko igro. Misijonske prireditve so pri nas že tradicija. Iz leta v leto se ponavljajo in vedno najdejo dovolj navdušenih delavcev, naj bo igravec, režiserjev in tudi kot čebulice pridnih članic Marijine družbe, ki z velikim trudom in žrtvami pripravijo bogat srečolov v korist misijonov. Tako je bilo tudi letos. Kljub slabemu vremenu se je dvorana Katoliškega doma napolnila. Ni manjkalo meščanov, pa tudi ljudje iz bližnje okolice so prihiteli v lepem številu, zlasti še Sovodenci in Steverjanci. Pogrešali pa smo naše duhovnike. Verjetno so bili zadržani s popoldanskimi večernicami, drugače si njihove odsotnosti ne moremo tolmačiti.

Ze pred pričetkom igre so dekleta začela s prodajo srečk in mnogim je sreča nasmehnila, saj dobitkov res ni manjkalo. Pred mikrofonom je nato stopil dr. Humar, ki je napovedal igro in razložil njeno vsebino. Igro, štiridejansko Henri Gheona »Tri skrivnosti starega Wangsa«, so pripravili pod skrbno režijo svojega voditelja člani fantovske Marijine kongregacije in skavti.

In kmalu nato je na odru zažvela drama kitajske dežele v času velike boksarske vstaje. Drama nima nobenih burnih prizorov, glavna teža igre sloni le na besedilu in vendar je že prvo dejanje prevzelo gledavce, da so ji pozorno sledili do konca. Vse je bilo dobro zamišljeno. Kostumi igravcev in oprema odra so bili tako dovršeno lepi in okusni, da se nam je zdelo, da smo res med Kitajci v njihovi deželi. Kulise so fantje sami pripravili, za kar zaslužijo še posebno pohvalo.

Srečen in od vseh spoštovan živi stari Wang med svojimi vnučki z ženo, sinom in snaho. Kristjan je on in vsa njegova družina. Bog mu je naklonil vsega, kar potrebuje za življenje, le nikogar nima, ki bi za njim podedoval boksarsko umetnost, kateri se je on ves posvetil. Na svojem domu poučuje mlade Kitajce v tej

umetnosti, najljubši pa mu je Ciang Fu-tang, ki v boksarski umetnosti največ obeta. A zli duh ga premeti, da se pridruži vstajnikom in v odsotnosti starega Wangsa pomori vso njegovo družino in hišo vpepli. Ko se Wang z ženo vrne, najde samo še pogorišče. Zena ne prenese tolikega gorja in kmalu nato umrje. Stari Wang ostane sam s svojimi spomini in z grenkim spoznanjem, da je njegov najljubši učenec kriv vsega tega gorja. V njem se bori kristjan z užaljenim človeškim dostojanstvom in bolečino, ki ga ne zapusti nikdar. Zaman mu dobri misijonar prigovarja, naj odpusti Ciang Fu-tangu, ki se sedaj bridko kesava svojega dejanja. Uničen in do dna duše užaljen sedi na pogorišču svoje hiše in besede odpuščanja ne more izreči. A misijonarjeva prepričevalna beseda končno najde mesto v užaloženem Wangovem srcu. Ciang Fu-tang se vrne v selo, vsi mu odpustijo, končno tudi stari Wang, ki pa ga prosi, naj mu ne pride več pred oči. Ciang Fu-tang zadošča za svoj zločin s strašnim notranjim trpljenjem. Ne zaupa preveč besedam odpuščanja, ne upa si na dan, čeravno ga srce vleče k misijonarju in staremu Wangu. Čas prede svoje niti dalje in trpljenje in samota privedeta Ciang Fu-tanga do resnice. Misijonarja zaprosi za sv. krst, a želi, da bi stari Wang bil njegov duhovni oče, njegov krstni boter. Misijonar se skoro zgrozi ob tej želji, a stari Wang jo sprejme.

Tudi njega je trpljenje izoblikovalo v popolnega kristjana. Zrtev in zločinec se objameta, v njunih dušah je Kristusova ljubezen obudila novo pomlad.

To je povest starega Wangsa, pravi na koncu misijonar, ki jo je pred petdesetimi leti sam doživel v kitajski deželi in pričča, kako je tudi kristjanu težko odpuščati in da je to možno le v moči vse odpuščajoče Kristusove ljubezni.

Trud in žrtve pridnih igravcev in njihovega režiserja so bili kronani s sijajnim uspehom. Stari Wang (Viktor Prašnik) je odlično podal svojo zahtevno vlogo. Za njim najboljši je bil zli duh (Silvan Kerševan), katerega bi radi še videli na odru tudi v drugih vlogah, saj se je izkazal za res pravega igravca. Povaliti moramo tudi misijonarja (Hadrijan Korsič), oba modrijana in oba pisarja ter Ciang Fu-tanga, ki je tudi dobro podal svojo vlogo skrušenega grešnika.

Le eno bi poudarili. Naša mladina je našudirala že toliko resnih iger. Zakaj bi z njimi ne šla tudi na druge odre po zgledu tržaških igravcev, ki so v tem oziru bolj podjetni. Užitek, ki nam jo nudi živa beseda, nam še tako lepa filmska predstava ne more dati. Zato bi bilo potrebno in koristno, da bi to lepo odsko delo videli tudi naši ljudje po deželi in na Tržaškem. Škoda je tolikega truda in žrtve le za en večer.

Z. P.

Naši misijonarji pišejo

G. Stanko Pavlin, Hong Kong

Moje delo v misijonih. Nič posebnega: pet ur na dan šole (učim angleščino); majhen zbor (80 pevcev); majhen orkester; spiritalizem v zavodu, ker je redni spiritalizem odšel za nekaj mesecev v Evropo na oddih; vodim nedeljski oratorij (tisoč fantov). Nisem še končal: pridige in kon-

ference sem pa tja v kantonščini in angleščini in nazadnje še skrb za skavte.

Ce bo šlo tako naprej, me bodo ob koncu šolskega leta lahko obesili pod strop kot »polenovko«.

Lepo se zahvaljujem vsem dobrotnikom misijonov, goriški in tržaški Marijini družbi. Prosim malo pomoči, ker moj »nedeljski vrtec« ne žre samo mojih kosti in mesa, ampak tudi lepe denarce.

Radko Rudež, Rodezija

Po dolgem času se je iz Rodezije oglasil p. Radko Rudež D.J. Iz njegovega pisma povzemanje:

Po šestih letih samotarnenja na najbolj zapuščenih misijonskih postojanki na meji škofije so me privlekli v mesto Lusako, in sicer na najbolj razvito in največjo mestno župnijo. Stevilkam boste komaj verjeli: na teritoriju župnije je deset sol s skupno 185 razredi in 7400 šolarji. Od teh sol sta dve v naših rokah, ena za dečke z nad tisoč šolarji, druga za deklice, ki jih ima le malo manj. Ta šola je prav blizu cerkve in jo vodijo sestre. Zato je vsak dan precej deklet pri maši.

Ko sem prišel na novo mesto, sem bil tri tedne čisto sam. Potem mi je prišel na pomoč neki že star in zelo zaslužen pater, ki mi je veliko pomagal posebno pri spovedovanju. Saj imamo ob nedeljah pri treh mašah do 2500 vernikov navzočih in temu primerno tudi spovedovanja. Prav pred enim mesecem pa mi je prišel na pomoč neki drugi, mlajši pater, Slovak iz Amerike. Dve leti je študiral z našimi filozofi v Jugoslaviji. Je izredno nadarjen in sedaj upravlja dve podružnici.

Širite „Katoliški glas“

Težave, ki jih imamo: problem krstov odraslih in njih versko življenje. Kdaj krstiti odrasle in kaj od njih zahtevati pred krstom? Ali je dovolj znanje katekizma? Menim, da ne, ker je moralno življenje zelo nizko med vsemi. Krščansko življenje med domačini je še vedno na površini in afriška duša nam je še vedno tuja in nepoznana. Pri njih ni razlike med resnico in lažjo.

Potem pa še zmešnjava ver; na področju moje župnije delujejo: Anglican Church, adventisti, metodisti, luteranci, Salvation Army, Dutch Reformed Church, African united Church, Watch towers. — Ali ni to babilonija?

Potem so težave z naraščanjem v semenišču. Mnogi vstopajo z nepravim namenom, največ zato, ker je tam dobra šola in študirajo zastoj. Do poklica pa pride le redko kdo. Iz cele škofije imamo sedaj samo enega v bogoslovnem semenišču, ki bi moral biti posvečen leta 1967. — Ali bo vztrajal? Bog mu pomagaj!

Pa tudi pomoči od drugod ni. Odkar sem v tej škofiji, ni prišel sem več noben misijonar, če izvem ameriške patre, ki vodijo semenišče. Samo letos so pa zapustili škofijo štirje zaradi onemoglosti.

Jk

Skozi luči in sence

V Argentini je izšla nedavno knjiga, ki nosi gornji naslov in ki bo zaradi svoje vsebine, pa tudi zaradi svojih novih pogledov in iskrenih sodb na našo polpreteklo slovensko zgodovino dobila in ohranila vrhunsko mesto v naši slovenski literaturi.

Njen avtor je Ruda Jurčec, kateri si je ustvaril velik literarni sloves že s svojo knjigo »Ljubljanski triptih«, ki je pred leti izšla v založbi Slovenske kulturne akcije v Buenos Airesu. Ruda Jurčec je eden tistih slovenskih izseljencev, ki se, odkar je v tujini, kot sveča izgoreva v delu za ohranitev in poglobitev slovenske besede na tujem. Neumoren je kot čebulica, pa istočasno tako čudovito skromen, da spočetka niti ne odkrije, s kako silnim velikom duha si se sreča. On je duša Slovenske kulturne akcije, on stebel slovenskih kulturnih večerov v Buenos Airesu, on glavni pisec in duhoviti kozer (kramljavec) v revijah »Meddobju« ter »Glasu Slov. kulturne akcije«. Sodeluje praktično pri vseh slovenskih publikacijah v Argentini in še marsikje preko njenih meja.

In ta neumoren garač v službi čistega in od brezbožnega materializma neoskrupljenega slovenstva je vsem Slovincem poklonil izreden dar, ki bo prišel k nam trikrat zaporedoma in katerega prva knjiga je že izšla. Ta dar so njegovi spomini, ki nosijo pomemben in vsebinsko popolnoma utemeljen naslov »Skozi luči in sence«.

Ti spomini niso navadni spomini, kot smo jih bili do sedaj navajeni. So več: so razmišljanje o poslanstvu slovenskega naroda v okviru božje zamisli, ki jo ima Stvarnik sveta z nami. Jurčec je z vsem bitjem prežet slovenstva; ob svojem življenju razkriva utrip krajev, kjer je sam raste, z utripom celotne Slovenije, Srednje Evrope in evropskega Zapada. Njegov pogled na svet, je tako čist, iskren, krščanski, da nikjer ne žali, ne napada, ne polemizira, temveč povsod le išče kot iskren soudeleženev in nesebičen opazovalec nit, ki vodi h korenini slovenske usode, in ta je: Slovincem je Bog namenil svoje poslanstvo, ki se mu ne smemo odreči, saj bi se s tem odpovedali pravici do obstoja v družbi narodov.

V prvi, že izišli knjigi obdela Jurčec dobo od leta 1914-1929. Na 360 straneh se pred bravcem kakor na filmskem platnu odkrije nov svet: rodna pokrajina z mestom Ormožem kot zemljepisno dejstvo, in narodnostno-socialnega dogajanja in narodnostnega sožitja in trenja: Slovenci - Nemci - Hrvati - Madžari. Ta podoba se razširi v

V zadnji številki »Katoliškega glasa« smo poročali, da se je v Gorici pričela športna prireditve, imenovana »Memorial Mirko Filej«. Njen prvi del, lahka atletika, se je odigral v nedeljo 18. oktobra na Solskem stadionu v Gorici. — Danes javljamo rezultate tega tekmovanja.

Kategorija Starejši (Juniores in Seniores)

Tek na 100 m

1) Sussi Ivan 12.9" (404 točk); 2) Valentinčič Emil 13.2" (351 t.); 3) Vižintin Marijan 13.8" (255 t.); 4) Kerševan Zarko 13.9" (241 točk).

Tek na 1000 m

1) Kerševan Zarko 3'04" (313 točk); 2) Vižintin M. 3'05"6 (303 t.).

Skok v višino

1) Bensa Dušan 165.5 cm (615 točk); 2) Vižintin M. 145 cm (420 t.); 3) Terpin Robert 140 cm (380 t.).

Skok v daljavo

1) Vižintin M. 5.40 m (337 t.); 2) Bensa D. 5.30 m (316 t.); Valentinčič E. 5.02 m (261 t.).

Met krogle

1) Nanut Vlado 12.44 m (577 t.); 2) Bensa D. 11.62 m (437 t.); 3) Terpin R. 11.21 m (369 t.); 4) Valentinčič E. 10.79 m (299 t.); 5) Vižintin M. 10.06 m (177 t.).

Met diska

1) Nanut Vlado 34.16 m (474 t.); 2) Valentinčič E. 29.09 m (357 t.).

Met kopja

1) Nanut V. 43.91 m (419 točk).

Kategorija Mladinci (allievi)

Tek na 80 m

1) Kodrič Mihael 10.5" (400 točk); 2) Peterin Danilo 10.6" (360 t.); 3) Brajnik Marko 11.2" (120 t.); 4) Tomšič Stanko 11.3" (80 t.); 5) Tomažinčič Martin 11.6".

Tek na 1000 m

1) Brajnik M. 3'02"6 (322 točk); 2) Kodrič M. 3'18"2 (228 t.); 3) Mozetič Ivo 3'40".

Skok v višino

1) Sussi Ivan 170 cm (875 točk); 2) Peterin D. 155 cm (687 t.).

Skok v daljavo

1) Sussi I. 5.49 m (345 točk); 2) Peterin D. 5.42 m (310 t.); 3) Kodrič M. 5.13 m (172 t.); 4) Kozlin M. 4.83 m (52 t.); 5) Tomažinčič M. 4.45 m.

Met krogle

1) Podberšček Edi 12.92 m (664 točk); 2) Kozlin Marij 11.42 m (533 t.); 3) Tomšič Stanko 9.41 m (379 t.); 4) Tomažinčič M. 8.50 m (316 t.).

Met diska

1) Podberšček E. 34.37 m (517 točk).

Met kopja

1) Kozlin Marij 35.04 m (346 točk); 2) Tomšič S. 31.12 m (214 t.); 3) Brajnik M. 26.65 m (57 t.).

Kategorija Naraščajniki (ragazzi)

Tek na 60 m

1) Makuc Marcel 9"1"; 2) Kogoj Jože 9"8"; 3) Mozetič Ivo 10"3".

Skok v višino

1) Češčut Lovrenc 135 cm; 2) Kogoj Jože 130 cm; 3) Cotič Ivan 125 cm.

Skok v daljavo

1) Makuc M. 4.14 m; 2) Češčut L. 3.66 m; 3) Leban Ivan 3.20 m.

★

Po lahkotletskih tekmah, ki so se vršile dne 18. oktobra, je sedaj nastopil kratek odmor. Zaradi tehničnih zaprek sta namreč preložena odbojarski in namiznoteniški turnir, in sicer na čas od 5. novembra dalje.

Odbojka. Predvidena je udeležba 6 moštev, vendar so do sedaj potrdile svojo udeležbo šele 4 ekipe (Stevec, Pevma, Rojan, Gorica), ostali dve (Sovodnje in Standrež) pa še nista dali dokončne besede.

Ce bo nastopilo šest moštev, bodo leta razvrščena v dva kola, zmagovavca obeh kol pa se bosta pomerila za prvo in drugo mesto. Ce pa bo pet ekip, bosta 2 igrali predtekmo in zmagovavec se bo srečal z zmagovavcem ostalih treh moštev za prvo in drugo mesto.

Organizatorji sprejemajo prijave še do 3. novembra. Turnir se bo vršil dne 8. novembra v dvorani; če bo potrebna predtekma, se bo ta vršila dne 5. ali 7. novembra zvečer.

Ping-pong. Ta turnir se bo vršil v tednu po 8. novembru oziroma v nedeljo 15. novembra v prostorih Katoliškega doma. — Do sedaj je obljubilo udeležbo šest

moštev (Rojan, Pevma, Stevec, Skavti, Alojzijevec, Standrež). Ekipe naj potrdijo svojo udeležbo do 5. novembra. Vsaka ekipa naj bo sestavljena iz največ 4 in najmanj 2 igravcev.

Nagrada za zmagovavca odbojke in ping-ponga je prehodni pokal in medalje.

Vsi pokali so razstavljeni v oknu kavarnar Bratuš (ul. Mameli); tam so tudi podrobni rezultati lahkotletskih tekem.

Radio Trst A

Spored od 1. do 7. novembra

Nedelja: 10.00 Prenos sv. maše iz stolnice sv. Justa. — 11.15 Oddaja za najmlajše: »Krizantema na grob malega junaka«, mladinska igra, ki jo je napisal Marij Maver. — 12.00 Slovenska nabožna pesem. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Odmevi tedna v naši deželi. Urednika Mitja Volčič in Dušan Černe. — 14.30 Sedem dni v svetu. — 15.00 Znani pevci: Nilla Pizzi in Perry Como. — 15.45 Pevski zbori Furlanije-Juljske krajine: Zbor »Ernesto Solvay« iz Tržiča. — 18.00 Po društvih in krožkih: (17) »Skedenjsko prosvetno društvo« - pripravil Saša Martelanc. — 20.30 Iz slovenske folklorne: »Ena urca bo prišla, morbit še nocoje« - pripravil Niko Kuret.

Ponedeljek: 18.30 Naši mladi solisti. — 19.15 Novele in črtice - Anton Funtek: »Pogrebec«. — 20.30 Luigi Dallapiccola: »Ujetnik«, opera s prologom in enim dejanjem. — 21.30 »Na mrtvih duš dan« - pripravila Lojzka Lombard.

Torek: 9.30 Pevski zbori Furlanije-Juljske krajine. — 10.00 Prenos sv. maše iz stolnice sv. Justa. — 12.15 Pomenek s poslušavkami. — 15.30 »Sveti Just«, legenda, ki jo je napisal Drago Petkovič. — 18.00 Igra orkester »Miramar«. — 18.30 Vasilij Mirk: Simfonična suita. — 19.15 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. — 20.30 Iz slovenske folklorne: »Pratika za prvo polovico novembra« - pripravil Niko Kuret. — 21.30 Slovenske novele 19. stoletja - Marica Nadlišek-Bartolova: »Lucija«. — 21.50 Koncertisti naše dežele.

Sreda: 10.00 »Pesem zveni med gromom topov« - pripravil Rado Bednarik. — 12.15 Brali smo za vas. — 13.30 Prijetna srečanja, izbor motivov in izvajavcev. — 15.30 »Kmet milijonar«, romantična pravljica v petih slikah. — 18.30 Nove plošče resne glasbe. — 19.15 Radijska novela - Mihael Jeras: »Ulica je slepa«. — 20.30 Simfonični koncert orkestra in zbora Italijanske radiotelevizije iz Milana. Po koncertu (približno ob 21.35) »Prva svetovna vojna v italijanski književnosti« - pripravil Josip Tavčar.

Četrtek: 11.45 Glasbeno potovanje po Evropi. — 12.15 Po društvih in krožkih: (17) »Skedenjsko prosvetno društvo« - pripravil Saša Martelanc. — 18.30 Kantate in oratoriji. — 19.15 Širimo obzorja: Tradicionalne dejavnosti tržaškega gospodarstva: (3) »Barvarne« - pripravil Vladimir Turina. — 20.30 »Voda sprave«, radijska drama, ki jo je napisal Alojz Rebula. Delo nagrajeno na natečaju Italijanske radiotelevizije za izvirna radijska dramska dela v slovenskem jeziku.

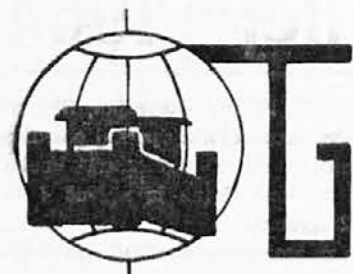
Petek: 12.15 Pomenek s poslušavkami. — 18.30 Jugoslovanski solisti. — 19.15 Poglavlja iz zgodovine slovenske književnosti - Vinko Beličič: (3) »Ljubljana v Prešernovi dobi«. — 20.30 Gospodarstvo in delo - urednik Egidij Vršaj. — 21.00 Koncert operne glasbe.

Sobota: 11.45 Ameriški odmevi. — 12.15 Znani sodobniki. — 15.00 »Volan«, oddaja za avtomobiliste. — 15.30 »Voda sprave«, radijska drama, ki jo je napisal Alojz Rebula. Delo nagrajeno na natečaju Italijanske radiotelevizije. — 16.55 Bodoči solisti. — 17.20 II. vatikanski koncil. Poročila in komentarji o vesoljnem cerkvenem zboru. — 18.30 Glasbena oddaja za mladino - pripravil Dušan Jakomin. — 19.00 Pozornostni in moderni slovenski samospevi. — 19.15 Družinski obzornik - urednik Ivan Theuerschuh. — 20.30 Teden v Italiji. — 20.45 Zbor »Akademik« iz Ljubljane, ki ga vodi Pavel Miheličič. — 22.00 Veliki tuji simfonični orkestri.

Primanjkljaj tržaške občine

Kakor znano, je tržaška občina že več let v stalnem deficitu. Letošnji primanjkljaj znaša približno 4 in pol milijarde lir. Zalostno toda resnično je dejstvo, da presegajo samo izdatki za osebje celotne dejanske dohodek. Radi bi zvedeli enkrat iz uradnih občinskih krogov, koliko Slovincem je deležnih blagodat občinske službe in temu sledeče penzije.

GORIŠKE NOVICE

Gorica je sprejela svojega olimpijca

V sobota 24. oktobra se je vrnil iz Tokija naš goriški rojak Jurij Uršič, ki je na olimpijskih igrah prejel srebrno kolajno v nasledovalni kolesarski vožnji. Slovenskega olimpijca je sprejel v beli dvorani goriški župan dr. Gallarotti. Cestital mu je k uspehu ter mu v znak priznanja podelil kolajno z reliefom Gorice iz 13. stoletja. Pri sprejemu v beli dvorani so bili navzoči tudi vsi odborniki in svetovavci, pokrajinski delegat CONI cav. Bregant ter tajnik Ferigo.

Jurij Uršič je v razgovoru s predstavnikmi oblasti povedal nekaj svojih vtisov z omenjenega olimpijskega srečanja. Omenil je, da je v finalni tekmi ostal samo za tri metre za svetovnim prvakom. Držala se ga je smola, kajti medtem ko je on imel veter v prsa, je njegov zmagovalc imel veter v hrbet.

Našega rojaka Jurija Uršiča vabijo sedaj razna športna združenja v svoje klube, da mu priredijo dobrodoščilo ter mu izrazijo čestitke k tolikemu uspehu.

Jubilej zavedne goriške Slovenke

Preteklo soboto je dopolnila 70 let življenja gospa *Hermína Vranič*, po vsem mestu in daleč po njegovi okolici poznana zaradi svoje gostoljubnosti in plemenite pripravljenosti podpreti vse, kar je katoliško in slovensko.

Po rodu Tržačanka, se je že v mladosti vneto udeleževala v naših verskih in prosvetnih organizacijah. Ko se je poročila z železniškim uradnikom Ivanom Vraničem, jo je življenjska pot vodila iz Trsta preko Trbiža v Piemont, kajti tudi za njene moža kot za toliko drugih zavednih Slovencev ni bilo mesta v naših krajih. Ko je bil njen mož, ker se ni hotel vpisati med fašiste, predčasno upokojen, se je mogla z njim in s sinom Hermanom vrniti v ljubljeno ji Primorsko. Nekaj let je preživela v Podmelcu, nato pa se je malo pred izbruhom zadnje vojne naselila v Gorici, kjer je njen dom postal zatočišče vseh, ki so bili v potrebi ali v stiski. Sam Bog ve, kolikim je že nudila prenočišče, nudila toplo hrano ali jim stisnila kaj pod roko. Begunci, duhovniki, naši ljudje tostran in onstran meje, vsi so bili pri njej sprejeti kot pri lastni materi.

Po značaju odločna, pa istočasno vedno vesela, zna pričarati prijetno družabnost povsod, kamor pride. Junaško je prenesla smrt svojega dragega soproga, pogumno prenaša tudi razne tegobe, s katerimi je povezano vsakdanje življenje. Ničesar je ne more streti, kajti vse življenje je bila prežeta globoke vere v Boga in vedno je neomajno zaupala v božjo Previdnost.

Zato pomeni obiskati gospo Vranič, isto kot srečati se z materjo, ki ti vedno dobro hoče in pametno svetuje.

Vsi, ki jo poznamo, ji želimo, da bi še dolgo živela v naši sredi, istočasno pa ji zagotavljamo, da se je bomo spominjali v molitvah in prošnji Boga, naj ji bo za vsa številna dobra dela obilen plačnik!

Župan je obiskal sedež ATG pri Ribiju

Goriški župan dr. Gallarotti je v četrtek 22. oktobra v spremstvu glavnega tajnika g. Palina obiskal sedež mestne avtobusne službe ATG pri Ribiju. Sprejelo ga je vodstvo družbe Ribij, s katero se je zadržal v razgovoru ter se zanimal za vse probleme uslužbenec. Prišel je v stik tudi s temi slednjimi ter vzel na znanje njihov položaj. Geometer Chiozza je župana obvestil o rezultatih 40-dnevnega obratovanja ATG, ki že omogočajo prve delne ocene.

Vrtalni stroji na Krasu

Po nekaterih vesteh naj bi delavci AGIP, ki v teh dneh vrtajo na kraških tleh v bližini Doberdoba, iskali na našem Krasu nahajališča nafte. Sicer je malo verjetno, da bi skalnati suhi podzemski svet našega Krasa imel v svojem osrčju nafto. Vsekakor pa so delavci doslej skopali s svojim 10 metrim vrtalnimi strojem že več vrtin med Poljanami in Doberdobom, na Vrhu in v Zagraju. Vrtine so tudi do 100 metrov globoke.

Nadaljnje omejitve dela v podgorski predilnici in tovarni SAFOG

Ravnateljstvo podgorske predilnice namerava s 1. novembrom ukiniti eno izmed delavk v tovarni. S tem bo prizadetih najmanj 400 delavk. 8 delavcev iz belilnice

pa je bilo v ponedeljek 19. oktobra vpisanih v dopolnilno blagajno.

Tudi ravnateljstvo tovarne SAFOG je znižalo delovni urnik na 40 ur. S tem ukrepom bo prizadetih 68 delavcev dveh oddelkov. To skrčenje delovnega urnika bo močno prizadelo delavske družine in tudi gospodarski položaj našega mesta.

Števerjan

V zvezi s člankom z naslovom »Odgovor slovenske katoliške mladine« iz Števerjana »števerjanskim prosvetarjem«, objavljenem v Vašem časopisu dne 30. julija 1964, zahtevam, da v smislu zakona objavite sledeči popravek:

»Ni res, da ni g. Anton Štekar hotel prodati zemljišča odboru za zgraditev šole, ker da je »verjetno že takrat računal, da bo poslopje kdaj njegovo po pravilu: Kar je na moji zemlji, to je moje, in na ta način napravil donosno kupčijo.«

Res pa je:

1. da je g. Anton Štekar predlagal, naj se kupi zemljišče, kjer je današnja šola; ker pa odbor ni razpolagal z denarjem, je dovolil, da se šola zgradi na njegovem zemljišču;

2. da je pošteno plačal poleg delnic tudi material, ki so ga prispevali posamezniki, kakor tudi delovne ure, ki so jih opravili na gradbišču;

3. da je pred odkupom sam predlagal, naj odbor imenuje strokovnjaka, ki naj bi ocenil vrednost stavbe.

Z odličnim spoštovanjem!

V Gorici, dne 3. 10. 1964

August Štekar,
sin pok. Antona Štekarja

Zadeva s poslopjem, ki so ga Števerjanci zgradili na Valerišču po drugi vojni zato, da bi služilo za šolo, je zelo zamotana. Ko so gradili, so bili polni idealizma in odbor takrat ni predvideval razvoja zadeve kot je nastala pozneje. V navdušenju za stvar človek marsikaj spregleda. To se je zgodilo tudi odboru za gradnjo šole na Valerišču. Ko poslopje ni več služilo namenu, ker je država tam zgradila novo šolo, je nastalo vprašanje, v kakšen namen, naj poslopje, ki so ga skupno gradili, služi za naprej. Če bi ljudje bili še vedno tako složni in navdušeni za skupno stvar, kot so bili ob zidanju, bi ne bilo težko najti prave uporabe za izpraznjeno poslopje. Toda od leta 1960 do danes se je tudi v Števerjanu marsikaj spremenilo. Tako se je zgodilo, da je pok. g. Anton Štekar postal lastnik tudi poslopja kot je vedno bil lastnik zemljišča, ker je odplačal, kar je bilo treba odplačati. Zadeva je pa postala posebno nerodna, ko je poslopje dal v najem prosvetnemu dru-

To so naši kandidati

Slovenska skupnost je predložila kandidatne liste za pokrajinske volitve v tržaški pokrajini in za občinske volitve v občinah Devin-Nabrežina, Dolina, Zgonik in Repentabor.

KANDIDATI SLOVENSKE SKUPNOSTI v devinsko-nabrežinski občini

ZA POKRAJINSKE VOLITVE

1. okrožje Legiša Drago
2. » Trčon Josip
3. » Flajban Mihael
4. » Kococovec Gianni
5. » Stok dr. Milan
6. » Valenčič Livio
7. » Bandelj Sergij
8. » Stare dr. Milan
9. » Tomažič Stanislav
10. » Flajban Mihael
11. » Mljač Franc
12. » Logar dr. Aleš
13. » Stoka Ljubo
14. » Simčič dr. Teofil
15. » Tul dr. Alojz
16. » Simčič dr. Teofil
17. » Černe Dušan
18. » Dolhar dr. Rafko
19. » Rudolf Saša
20. » Stoka Drago
21. » Sosič inž. Milan

Milje: Lovrečič Danilo
Devin-Nabrežina: Legiša Drago
Dolina: Legiša Drago

ZA OBČINSKE VOLITVE

Trčon Josip - Briščak Mirko - Ferfolja Lidja - Floridan dr. Egon - Gruden Stani-

„Katoliški glas“ v vsako slovensko družino!

štvu Briški grič, ki gotovo ne predstavljajo vseh Števerjancev, ki so poslopje gradili. Od tod je nastalo godrnjanje, nevolja, jeza, kar je vse našlo duška v nekaterih dopisih, ki so izšli v raznih naših časopisih in tudi v KG. (Ured.)

Iz Slovenske Benečije

Prejšnjo nedeljo so v šentlenartski dolini blizu Kosce zopet odprli prenovljeno cerkveno sv. Antona Puščavnika, ki je bila poškodovana v drugi svetovni vojni. Navzoče so bile cerkvene in svetne oblasti z videnskimi prefektom in senatorjem Tesistorijem na čelu.

Cerkvica ni pomembna le zato, ker je posvečena zavetniku živinoreje, ampak tudi, ker ima stare dragocene freske.

Sezidana je bila leta 1441. Ni znan njen graditelj, a slog kaže, da so jo postavili zidarski mojstri iz Skofje Loke, kot so zgradili druge cerkvice po Benečiji v istem stoletju. Njihova imena, ki so v cerkvi sv. Antona vklesana v kamnito ploščo, so André in Lucas. Da so bili graditelji iz Skofje Loke, trdi slavni umetnik in furlanski zgodovinar duhovnik Jožef Marchetti v svoji brošuri »Le chiesette votive della Slavia Friulana«. Ko so gospodovali v Benečiji oglejski patriarhi in pozneje beneška republika, je bil pri cerkvi sv. Antona sedež Mjerske banke (županije) in samostojnega sveta šentlenartske doline.

Freske, ki so prišle na dan ob prenavljanju cerkve, so vzbudile veliko zanimanja pri raziskovalcih starih slik. Tudi napisi ob teh freskah, kot npr. »Simon malar« in drugi, so dali povod novim raziskovanjem. Varstvo nad freskami je zdaj prevzela Intendenza za umetnost iz Vidma.

Uspeh rajbeljskih rudarjev

V našem listu smo že poročali, da so se rudarji v Rajblju odločili, da vstopijo v stavko in si tako izbojujejo 14. mesečno plačo. Kasneje pa je vodstvo sindikata spoznalo, da bi bila taka stavka nesmiselna, ker v Italiji rudarji ne prejema 14. plače, in ta tudi ni predvidena v kolektivnih pogodbah.

Pač pa so rudarji uspeli v zahtevi, da rudniško podjetje mesečno prispeva za kurjavo, saj je bila včasih zastoj. Od 1. avgusta t.l. prejema vsak rudar 6000 lir v gotovini ali pa temu odgovarjajočo količino premoga (5 stotov) oz. bukovih drv (1 m³).

Tudi električni tok se bo pocenil za rudarje. Do sedaj je imela vsaka rudarska družina brezplačno do 200 KW mesečno. Če je bilo toka več porabljenega, je bilo treba razliko doplačati, in sicer 45 lir za 1 KW. Sedaj pa so to ceno znižali na 15 lir, kar bo rudarjem zelo prav prišlo, saj ima že skoro vsaka družina električne kuhalnike, pralne stroje, televizijske aparate in podobno.

TRŽAŠKE NOVICE

60-letnica otvoritve Narodnega doma

Pretekli teden je poteklo 60 let od otvoritve Narodnega doma v Trstu. Kakor znano, je ponosna in za takratne čase velika in prostorna stavba stala samo 15 let, do fašističnega požiga 13. julija 1920. V popravljeni in nasilno razlašeni stavbi je danes hotel Regina.

Predvsem starejši rod na Tržaškem se s ponosom spominja takratnih lepih — zlatih — časov slovenske skupnosti in edinstvi. Bodi med drugim povedano, da internacionalistično socialistične organizacije — kulturne ali politične — niso pripdale tedaj niti vinarja za zidavo slovenskega Narodnega doma v Trstu, prav tako tudi ne njihovi pristaši.

In vendar bi danes prav levičarji hoteli imeti glavno besedo, kakor je že njihov običaj pri tedaj otvarjajočih se kulturnih domovih, čeprav bi morali biti last slovenske narodne skupnosti in nje na razpolago, ne pa privesek kake internacionalistične kulturne ali gospodarske klike.

Drama »Voda sprave« na Tržaškem

V četrtek 5. novembra t. l. ob 20,30 bo tržaška radijska postaja Trst A oddajala radijsko dramo »Voda sprave«, ki jo je napisal znani slovenski pisatelj Alojz Rebula. To bo krstna izvedba dela domačega avtorja, ki je prejel drugo nagrado na natečaju za izvorna radijska dramska dela v slovenskem jeziku, ki ga je letos razpisala Italijanska radiotelevizija.

V svojem radijskem delu avtor prikazuje Nemca Rudenskoga, ki se pelje na poročno potovanje v Slovenijo, da si ogleda partizansko bolnišnico v neki globeli. Med vojno je bil poročnik in kot zemljepisec bi moral odkriti omenjeno bolnišnico, pa je ni hotel. Sreča se z bivšim ranjencem Gorazdom, ki se je zdravil v omenjeni bolnišnici in postaneta prijatelja. Ta preprosta zgodba, a razgibana in doživeta, obogatena z retrospektivnimi prizori iz druge svetovne vojne, nudi avtorju osnovo za plastične opise, za razmišljanja, za bogato poezijo, prežeto z globoko človečansko noto, ki izzveni v poveljanje življenja ter razumevanja in ljubezni med posamezniki in narodi.

Komisija za Trst

Pred dnevi se je pod predsedstvom dr. Deliseja sestala na tržaški prefekturi na novo ustanovljena komisija za Trst, sestavljena na osnovi člena 70 posebnega statuta. V komisiji so poleg omenjenega predsednika Deliseja vladni komisar dr. Mazza, tržaški župan dr. Franzil, deželni svetovavci dr. Ramani in rag. Colonj (DC), prof. Cumbat (PRI), prof. Sema (tajnik tržaške sekcije PCI), g. Pittoni (tajnik tržaške sekcije PSI). Od predstavnikov Slovencev ni bil imenovan nihče. To diskriminacijo so slovenski listi že ugotovili. Zaenkrat naj poudarimo še krivico, kar se tiče števila, to je, da Slovenska skupnost nima predstavnika, ko šteje vendar nad 10 tisoč volivcev, medtem ko ga laški republikanci, ki še na 5 tisoč ne pridejo, imajo in v tako važnem organu kot je finančna komisija za Trst.

Komisija bo v glavnem morala izreči svoje mnenje o šestmesečni bilanci tržaškega ozemlja, ki se vrti okoli 4 milijard in 700 milijonov lir. Ta vsota naj bi bila na razpolago za obdobje julij-december 1964. O nadaljnjem delovanju te komisije bomo še poročali. Zeleti je, da slednja ne zgubi v vida tudi potrebe slovenskih ustanov in organizacij.

Titovska delegacija na povratku iz Slovenije

Kakor znano, se je mudila pretekle dni na obisku v Sloveniji titovska kulturno gospodarska delegacija, sestavljena izključno iz njihovih pravovernih ljudi, na čelu katerih je bil tov. Racić. Kakor se je izvedelo, so delegati obiskali tudi nekdanjega tržaškega titovskega veljaka Branka Babiča in druge vrhove sedanjega režima v Jugoslaviji.

Kaj je ta delegacija konkretnega doseglja za slovensko stvar tu pri nas, ako se seveda zanjo sploh podrobno in odločno zanima, pa slovenski javnosti omenjena delegacija zaenkrat še ni povedala. Prijateljski stiki, različni večdnevni weekendi, vse lepo in prav, ali kake konkretnije opore, kakor jo ima recimo nemška manjšina na Tirolskem od strani Avstrije pa tudi Nemčije, za nas še ni na vidiku.

Vprašujemo, zakaj ta organizacija ne poroča in ne objavi odkrito in pogumno, kako pravzaprav gledajo uradni krogi v Sloveniji in Jugoslaviji na neizpolnjene mednarodne obveze, ki se tičejo naše narodne manjšine sedaj ob desetletnici podpisa Memoranduma? Za nas je namreč jasno, da se Titove oblasti v Jugoslaviji bolj ženejo zato, da bi vsi Slovenci na Tržaškem postali komunisti kot pa da bi ostali zavedni Slovenci in zvesti materinemu jeziku.

Strokovni tečaji

Pred dnevi smo čitali v tržaških dnevnikih vest o otvoritvi različnih večernih tečajev za mladino kot dopolnilo dokončane obvezne šolske izobrazbe ali mature. Jasno je, da vsi iz različnih razlogov ne morejo na univerzo; zato opozarjamo odgovorne kroge, da bi bilo prav, če bi bila tudi naša mladina deležna strokovne izpolnitve v materinem jeziku. Učnih moči je menda dovolj, saj jih še ostaja. Znano pa je tudi, kako mnogi trgovski obrtniški in polagoma tudi industrijski krogi iščejo vestnih ljudi, ki obvladajo več tujih jezikov in seveda tudi slovenskega in srbohrvaškega.

Pred mnogimi desetletji so podjetni tržaški slovenski trgovski krogi dali pobudo za ustanovitev trgovske obrtne šole, ki je v takratnih časih izobrazila celo vrsto vestnih in pridnih podjetnikov, kateri so sčasoma pogumno posegli tudi v mednarodno trgovino; mnogi pa celo prišli na višja ravnateljska mesta uglednih bančnih in zavarovalnih zavodov. Zakaj naj bi bilo danes drugače?

Dva brata, Skota, sta sklenila, da ne bosta pila več alkohola. Samo za vsak primer, če bi kdo od njiju zbolel, sta prihranila steklenico viskija.

Drugi dan po zakletvi je že stokal prvi: »Mac Gregor, prav nič se ne počutim dobro!«

»Prepozno,« ga je zavrnil drugi, »jaz sem bil večeraj ves dan hudo bolan.«

OBVESTILA

CERKEV SV. IVANA V GORICI. — Na praznik vseh svetnikov zvečer ob 5.30 trije deli žrnega venca za rajnike. — Na vernih duš dan: sv. maša ob 7. uri zjutraj in ob 5.30 zvečer. — V torek 3. novembra ob 5.30 zvečer začetek proslave stoletnice sv. Marjete Alaouque s pridigano uro čiščenja; v sredo 4. novembra: zborna sv. maša ob 8. uri zjutraj in sv. maša ob 5.30 zvečer z zahvalno pesmijo; v četrtek ob 5.30 zvečer ura čiščenja za duhovniške poklice; v petek ob 5.30 zvečer sv. maša prvega petka v mesecu.

ZARADI DRŽAVNEGA PRAZNIKA 4. novembra bomo naslednjo številko našega lista pripravili že v torek 3. novembra popoldne. — Prosimo zato vse dopisnike, da nam svoje prispevke pošljejo vsaj do 3. novembra popoldne.

DAROVI

Za Marijanišče: M. M. iz Trsta - mesečni prispevek 1.000; družina Zadnik iz Trsta v spomin pok. očeta 2.000; družina Suhadole z Opčin v spomin pok. Edmonda Pucelj 5.000 lir. — *Vsem dobri Bog povrni!*

Za Slomškov dom v Bazovici: Iz Bazovice: Marija Franko-Križmančič 5.000; Milka Križmančič 5.000; Rihard Rebula 4.000; Vinko Križmančič 10.000; N. N. 3.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000; Liguori-Mahnčič 2.000; N. N. 800. - Iz Padrič: svatje ob poroki Pierine Grgič - Marija Furlan 5.450. - Z Opčin: Salezijanci 10.000. - Iz Sv. Ivana pri Trstu: družina Živic namesto cvetja pok. Mariji Batt 3.000; N. N. 5.000 lir. — *Bog plačaj!*

Za Alojzijevešče: Družina Troha 1.500; A. F. 5.000; B. L. 5.000; dr. M. Kranjec 2.500 lir. — *Bog povrni!*

Za Zavod sv. Družine: Sevodnje: 4,80 q krompirja, 60 kg koruze v storžih, dve posodi marmelade; v denarju: 22.320 lir. - Rupa-Gabrie-Peč: 4,5 q krompirja, 35 kg koruze, 5 kg pšenične moke; v denarju: 20.000 lir. - Gdč. Rafaela Pavlica 1.000 lir. - *Iskren Bog povrni!*

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 30, osmrtnice L 50, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici